

Blåsippan Die Anemone

(Fr. M. Franzen)

1772 - 1847

Jean Sibelius, Op. 88. Nr. 1

Allegretto

mp

mezzo voce

Hvad lær - kan bå - dat har från skyn, det
Wie in der Luft der Ler - chen - schlag So

p

poco a poco

vitt - nar du på jor - dens bryn. Du vå - rens först - ling,
willst auch Du im grü - nen Hag, Du Früh - lings - bo - te,

poco a poco

cresc.

främst bland al - la! Doek så - som allt hvad skönt vi kal-la åt
 uns ver - kün - den Dass was auf Er - den schön wir fin-den Soll

cresc.

dim. *p*

him - len vi - sar du ock - så med di - na ö - gon him - mels -
 uns ein Gruss vom Him - mel sein Wie Dei - ne blau - en Äu - ge -

p

blå.
lein.

De begge rosorna

Die beiden Rosen

(Fr. M. Franzen)

(1772 - 1847)

Droits d'exécution
réservés

Tranquillo

Jean Sibelius, Op. 88. Nr. 2

mezzo voce

Ro - sen, ja, Ro - sen lik - väl är
Ro - sen, ja, Ro - sen sind doch die

p dolce

skö - nast i kran - sen af blom - mor;
schönsten im Kran - ze der Blü - ten.

Der - för och him - len själf lå - - nar till pryd - -
Leiht ja der Him - mel selbst sich ih - re Far - -

nad dess färg.
ben zum Schmuck.

dolcissimo

pp

pp

Äf-ven den hvi - ta är tack; men hvad skön - het, när
Zwar sind die weis - sen auch schön, doch wie rei zend, wenn

pp

beg-ge till - sam - mans, spruck - na på o - skul - dens
ro - te und weis - se Blüht auf der Wan - ge der

pp

pp *poco rit.*

kind hö - - ja hvar - an - dras be - hag!
Un - schuld; herr - - lich er - gän - zen sie sich.

pp *poco rit.*

Hvitsippan

Die Sternblume

(Fr. M. Franzen)

1772 - 1847

Droits d'exécution
réservés

Jean Sibelius, Op. 88. Nr. 3

Grazioso

p

Se hvit - sip-pan hur
Die Stern - blu-me wohl

täck hon är, men ack! hur för - gäng - lig. Knappt af din hand hon
rei - zend ist, doch ack, wie ver - gäng - lich! Kaum ist sie ab - ge -

bryts, in-nan hon dör — i din hand.
flücht siehst Du ver - wel - ken sie schon.

Hen - ne i
Ähn - lich an

p *mp*

öm - het lik som i täck - het, ak - ta dig, flic - ka,
Zart - heit ihr wie an An - mut, hü - te Dich Mäd - chen,

att, af för - fö - rarn kysst, du ej må viss - na som
Dass vom Ver - füh - rer ge - kysst, Du nicht ver - wel - kest wie

hon.
sie!

p *pp*

Sippan

(J. L. Runeberg)

Die Primel

Jean Sibelius, Op. 88. Nr. 4

Commodo

mp

Sip - pa, vä - rens för - sta blom - ma,
Pri - mel, er - ste Früh - lings - blu - me,

mp

una corda

om jag bröt dig, om jag gaf dig åt den äl - ska -
pflück - te ich Dich, Dich, zu ge - ben der Ge - lieb - ten,

de, den kal - la! Bröt jag dig, jag skul - le ge dig,
ach der Kal - ten, Pflückt' ich Dich, würd' ich Dich ge - ben,

gaf jag dig, jag skul-le, sä - ga: „Nä - ra drif - vans kant, o flic - ka.
 Gäb' ich Dich so würd' ich sa - gen: Un - ter'm Schnee her - vor, o Mäd - chen

tr.

smorz.

väx - te vå - rens för - sta blom - ma, som vid i - sen af ditt hjär - ta
 Sprosst des Früh - lings er - ste Blu - me Wie am Ei - se Dei - nes Her - zens

tr.

pp smorz.

blom - mar upp min trog - na kär - lek, bäf - van - de för vin - ter - ky - lan,
 Mei - ne Lie - be treu em - por blüht, Zit - ternd vor der Win - ter - käl - te,

tr.

tr.

men ej kväfd af den, ej skör - dad.
 doch er - starrt nicht, nicht er - tö - tet!"

Törnet

Der Dornbusch

(J. L. Runeberg)

Jean Sibelius, Op. 88. Nr. 5

Andante *mf*

Tör - ne du min sys - kon - plan - ta, svept i vin - terns
Dorn - busch, Du Ge - schwi - ster - pflan - ze, Deckt Dich Eis, wirst

is, för - smås du, höljd af tag - gar ha - tas du. Men jag tän - ker:
Du ver - schmä - het, Trägst Du Dor - nen hasst man dich. A - ber glaub' mir:

kom - mer vå - - ren slår du ut i blad och ro - sor
kommt der Früh - - ling spriesst Dein Laub und blüht die Ro - sen,

poco f dolce

och en växt fins ej på jor - den, ljuf och äl - skad så - som
 Kei - ne Pflanz - e giebt's auf Er - den hold und herr - lich dann wie

dolce *meno*

poco f

du. O, hur män - gen
 Du. O wie vie - le

tör - ne - stän - gel står ej na - ken i na - tu - ren, som be -
 Dor - nen - sten - gel ste - hen starr und kalt hie - nie - den, Brauchten

höf - de kär - - - - - lek blott' blott en
 nichts als Lieb' - - - - - al - lein Ei - nes

sol-blick af ett hjär - ta för att klä - da sig i ro sor och hvar
 an - dren Her - zens Wä - me um in Ro - sen sich zu klei - den. Je - des

poco f dolce
 vä - sens gläd - je bli!
 We - sens Lust zu sein.

dolce meno *poco f* *poco allarg.*

Blommans öde Die Blume

(J. L. Runeberg)

Droits d'exécution
réservés

Jean Sibelius, Op. 88. Nr. 6

Andantino *p*

Barn af våren, Rof
Kind des Lenzes, Raub

för höstens vind, blom - ma säg, hvi
des Herbstwinds hier, Blu - me sag, was

dröj - er tå - ren på din spä - da kind?
will die Trä - ne auf der Wan - ge Dir?

mezza

„So - - len da - - lar stor - mens
 „A - - bend wird es, rauh - - der

p

röst jag hör.“ ——— Så — den — spä - - da
 Sturm wind weht.“ ——— Spricht die — zar - - te

espress. p

blom - man ta - lar, träf - fas, bräcks och dör. ———
 Blu - me wel - kend, zit - tert, und ver - geht. ———

dim.